לארח במקום שלי..
ארז אבישר

אירוח אינו דבר של מה בכך, זה אומר לוותר על מקום, מקום שהיה שלי קודם לכן. על האוויר שלי, על המרחב החופשי שהייתי רגיל אליו עד כה. אני מסתכל במראה ורואה שניים ולא אחד, זו ממש זוגיות. בעיקר מה שצריך זה לפנות מקום בנפש, בפנים, להיות מסוגל לנשום ולהתקיים מעכשיו רק בחלק יותר קטן כי החלק השני שייך עכשיו לאחר. **להסתפק בפחות, במועט.** להיות מסוגל לוותר. **וכמה שזה קשה**... לשם כך אני צריך **להכיר** בזה שיש אורח אירי, בעל צורך במקום לשהייה. אני צריך **לבטוח** בו שייכנס לביתי וישמור עליו. רק אחר כך אוכל **להכניסו** לביתי תוך ויתור, לעיתים פשרה כואבת, על פרטיותי ובלעדיותי(אני למשל עברתי לסלון על מנת שיהיה לו נוח, כשהוא ישן אני לא ניגנתי בפסנתר, האוכל שהוא אוכל הצריך הוצאה כספית על חשבוני ועוד). את אותו התהליך אני מאמין שיש לעבור עם הפלסטינאים אם נרצה אי פעם להגיע לשלום(המקביל להצלחת פרויקט הבאתם של האירים לארצנו). קודם כל עלינו **להכיר** בהם כעם, והם גם חייבים להכיר במדינת ישראל כמדינה בעלת זכות קיום(ולא ישות זמנית שתיעלם מן העולם). אחר כך עלינו לבנות **אמון**. בתור בעלי מדינה ומחזיקי השטח אנחנו צריכים לפתח אמון בכך שאת השטח שניתן להם לשליטתם המלאה הם לא ינצלו לרעתנו. ואם אמון זה מושג-כנראה שיתאפשרו התנאים שלנו(מדינת ישראל) **"לארח"** אותם-משמע לחלק איתם משאבים, לוותר על חלק מהם לטובתם ואף להשקיע "מכיסנו" באורחינו. לתת להם חוויה טובה מאוד, הכי טובה שיש. לתת להם חוויה של "בית".

כך נכבד גם אותם וגם את עצמנו.

الاستضافة ليست أمرا تافها وسهلا. إنها تعني التنازل عن المكان الذي كان في السابق لي. حيث الهواء والمساحة الحرة الذي تعودت عليهما. أنظر بالمراة فأجد شخصان اثنان بدلا من واحد. انها تشبه الحياة الزوجية التي أساسها إفساح المجال من داخل النفس لتكون قادرا على التنفس والعيش بمكان أصغر وأقل كثيرا، بسبب وجود شريك اخر. بل وترضى بالقليل وتتنازل...كم ذلك صعبا. ومن أجل ذلك عليّ الاعتراف بالضيف الايرلندي مع ضرورة حاجة الاقامة والسكن له.

يجب عليّ أن أثق به حتى يدخل بيتي ويحافظ عليه، والتنازل لحل وسط مؤلم عن خصوصياتي وأغراضي (علي سبيل المثال لقد انتقلت للصالون حتى يكون مريحا له. وعندما يكون نائما امتنع عن العزف على البيانو. وحتى الطعام الذي يتناوله فهو على حسابي الخاص)

أنا أؤمن بأن هذا الامر يجب المرور به مع الفلسطينين، إذا أردنا الوصول لعملية السلام (بالمقابل نجاح مشروع استضافة الايرلنديين في بلادنا)، قبل كل شيء علينا الاعتراف بهم كشعب، وايضا عليهم الاعتراف بنا كدولة اسرائيل صاحبة حق البقاء (ليس كيان مؤقت يختفي). ومن واجبنا كسكان هذه البلاد اعطاءهم الحق بحرية التصرف بالمكان المتاح لهم, واالتأكد انهم لن يستغلوا الثقة للضرر بنا. هذه الثقة تكون بشروطنا (دولة اسرائيل) " استضافتهم" والتقاسم معهم الموارد ونستثمر من "جيبنا" في هذه الاستضافة. وبذلك نعطيهم تجربة جميلة كالشعور في" الوطن". وبالتالي الاحترام لهم ولأنفسنا.

ايرز